

Márton Tímea

Egy séta végeredménye

Bettyvel, a barátnőmmel sétáltunk az erdőben. Hirtelen előugrott egy mókus.

— Kéhrlek, segísetek! — lihegte a fáradt jószág.

— Mégis, miben? — kérdeztem.

— Ez a mókus beszél! — kiáltotta Betty.

— Nyugi, ez csak egy beszélő mókus. Mit árthatna?

— Tényleg.

— Nos, miben segíthetünk? — fordultam feléje.

— Az egyik barátomból a gonosz varázsló mókusevő szörnyet akar varázsolni...

— Milyen lóról van szó?

— Nem ló. Varázsló: „Abra-kadabra”.

— Ja, most már leesett. És merre vannak? Mármint a barátod és a varázsló.

— Mutatom az utat! — azzal a mókus fel, az egyik ágra. Én utána.

— Jössz-e már? — nógattam a barátnőmet.

— Mennék, de nem tudok úgy ugrabugrálni, mint ti.

— Ó, bocsánat — s visszazálltam. Gyalogosan mentünk tovább, kerek tizenkét órán és hét percen keresztül. Akkor csak megtorpantam, és a táskámban kotorásztam. — Mit kutatsz? — tudakolta a mókus és nemkülönben Betty.

— Mindjárt, mindjárt... Itt van! — húztam elő a csillogó Sárkányhívó Csodakövet. — Enélkül ki sem teszem a lábam a házból... általában — vigyorogtam.

— Sárkányhívás!

Fejünk fölött mindjárt megjelent Feketesárkány, mindenféle pozitív energiát sugározva.

— Miért hívtatok már megint? — morfondírozott szellemesen.

— Segítség, légyszíí! — néztem rá kiskutya szemekkel, aminek sosem tud ellenállni. Ha mégis, akkor bevetem az „Addig könyörögj, míg be nem adja a derekát!” hadműveletet.

— Ha nem megyek bele most, akkor órákig rimánkodsز, spóroljunk a könnyörgésen és a fejfájáson — mondta bájosan Feketesárkány, és közben nyakunkba csöpögött a jóindulat.

Felszálltunk, elég magasan repültünk, fejünk a felhőket csiszolta. De minden idilli pillanat véget ér egyszer. A mókus felvisított. — Ott vannak! — kiáltotta elszörnyedve.

Hát ott éktelenkedett a teljesen láthatatlan varázsló.

— Bettyke, itt ez a virág — nyomtam kezébe a Lilabáj Sziromzengőt —, szórd a porát a varázslóra, attól mindjárt egy kicsit megvakul, addig elővakarászom a netről a megfelelő varázsigét.

Betty szórta, szórta, nekem pedig 2.657.986 találatom lett. Rákattantam a leg-erősebbre: „Abra dabra kadabra, mókus a vakablakba’. Menny és pokol találkozik, jó és gonosz barátkozik. Erejüket adják nekem, a szörnyből is mókus legyen. A varázsló bűnhődik!”

És így lett: a szörny dalmókussá vált, Mó Kuri néven halmozza a sikereket az Iksz és Ipszilon Faktorban. A varázsló elveszítette láthatatlanságát, kiderült, hogy csak egy kétbalkezes bűvésztanonc.

Hazaérve kedvenc sárkányomat, Feketesárkányt megajándékoztam egy kétszemélyes hétvégi wellness üdülőjeggyel a Vezúv Balneó vulkánfürdőben.

Köszönet helyett ezt sóhajtotta: itt a vége, fuss el végre!

Kiadványaink

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó gondozásában
2011-ben megjelent:

